

Anioł, duch – goście z za światów z dzieł literackich. Omówienie funkcji na podstawie wybranych przykładów

Wstęp

Postaci aniołów i duchów są obecne w literaturze od dawna, mając swoje korzenie w mitologii, wierzeniach religijnych i ludowej tradycji. Odgrywają różnorodne role, wpływając na fabułę, uczucia bohaterów i przekaz dzieła. W niniejszym wypracowaniu omówimy funkcje aniołów i duchów na podstawie wybranych przykładów literackich.

I. Anioł Stróż w „Boskiej Komedii” Dantego

W „Boskiej Komedii” Dantego, Anioł Stróż towarzyszy poecie w jego duchowej podróży przez czyściec, prowadząc go ku zbawieniu. W dziele tym anioł pełni rolę przewodnika, mentora i opiekuna, pomagając głównemu bohaterowi zrozumieć zasady moralne i zrozumieć konsekwencje swoich grzechów. Anioł Stróż symbolizuje również Bożą opatrzność i miłosierdzie.

II. Duch Hamleta ojca w „Hamlecie” Szekspira

W „Hamlecie” Szekspira, duch zmarłego króla odgrywa kluczową rolę, gdyż to on informuje syna o swoim morderstwie i nakłania go do zemsty. Duch wpływa na rozwój akcji, ale także ukazuje etyczne i moralne dylematy, przed jakimi staje Hamlet. Jego obecność wprowadza również element niewiadomej i tajemnicy, podnosząc napięcie dramatyczne.

III. Anioł Rafał w „Raju Straconym” Johna Milтона

W „Raju Straconym” Johna Milтона, anioł Rafał odgrywa istotną rolę jako nauczyciel i przewodnik dla Adama i Ewy. Rafał opowiada o dziejach niebios, buncie Lucyfera i powstaniu świata. Jego obecność i dialogi z pierwszymi ludźmi ukazują czytelnikowi boskie prawa i plan stworzenia. Rafał pełni funkcję łącznika między Bożym światem a ludzkim doświadczeniem.

IV. Duchy Marleya oraz duchy przeszłości, teraźniejszości i przyszłości w „Opowieści o dwóch miastach” Charlesa Dickensa

W „Opowieści o dwóch miastach” Charlesa Dickensa, duchy towarzyszą głównemu bohaterowi, Ebenezerowi Scrooge’owi, w jego duchowej przemianie. Każdy z duchów ukazuje Scrooge’owi różne aspekty jego życia, prowadząc do głębokiej refleksji i zmiany postawy bohatera. Duchy pełnią w powieści funkcję moralną, ukazując czytelnikowi konsekwencje egoizmu i braku empatii oraz wprowadzając ideę przemiany, pojednania i odkupienia.

V. Aniołowie w „Mistrzu i Małgorzacie” Michaiła Bułhakowa

W powieści „Mistrz i Małgorzata” Michaiła Bułhakowa, aniołowie, w szczególności Woland (interpretowany jako diabeł) i jego świta, wprowadzają do rzeczywistości sowieckiej Moskwy elementy fantastyczne i surrealizm. Ich obecność ukazuje absurdy systemu totalitarnego i hipokryzję społeczeństwa. Aniołowie odgrywają również rolę sprawców sprawiedliwości, przyczyniając się do ukarania winnych i wynagrodzenia cierpieniom niewinnych.

VI. Duch Banqua w „Makbecie” Szekspira

W „Makbecie” Szekspira, duch Banqua, przyjaciela i sojusznika Makbeta, pojawia się po jego zdradzieckim morderstwie. Obecność ducha jest wyrazem wyrzutów sumienia Makbeta i symbolizuje jego rosnące poczucie winy. Duch Banqua wprowadza elementy nadprzyrodzone i psychoanalityczne, ukazując czytelnikowi degradację moralną głównego bohatera.

Podsumowanie

Aniołowie i duchy odgrywają ważne role w dziełach literackich, pełniąc funkcje nauczycieli, przewodników, stróżów, sprawców sprawiedliwości czy symboli moralnych dylematów. Ich obecność w literaturze wprowadza elementy fantastyczne, nadprzyrodzone, metafizyczne czy surrealistyczne, które wzbogacają fabułę i przekaz utworu. Postacie zza światów pozwalają autorom na eksplorowanie głębszych, uniwersalnych zagadnień moralnych, duchowych i filozoficznych, dotyczących istoty człowieka i jego miejsca we wszechświecie.

Jeśli szukacie pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebujecie korepetycji, konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac - oczywiście tylko w granicach prawa.

Rola literatury w walce o godność człowieka – analiza wybranych przykładów

Wstęp

Literatura od wieków pełni wiele funkcji – bawi, uczy, porusza czy kształtuje nasze poglądy. Jedną z kluczowych ról literatury jest jednak walka o godność człowieka, ukazując wartość jednostki, jej prawa i potrzeby. W niniejszym wypracowaniu przedstawimy analizę wybranych przykładów, które dowodzą, jak literatura angażuje się w podnoszenie świadomości na temat godności człowieka.

I. „Ojciec Goriot” – Honoré de Balzac

W swoim dziele „Ojciec Goriot”, Balzac ukazuje, jak

materializm i egoizm XIX-wiecznego społeczeństwa prowadzą do degradacji człowieka. Tytułowy Ojciec Goriot, kiedyś bogaty kupiec, poświęca wszystko dla swoich córek, które wykorzystują jego dobroć i ostatecznie go porzucają. Powieść Balzaca pokazuje, jak brak szacunku dla godności człowieka może prowadzić do jego upadku, a wartości moralne stają się istotne w dążeniu do zachowania tej godności.

II. „Człowiek niewidzialny” – Ralph Ellison

„Człowiek niewidzialny” to powieść, która ukazuje, jak godność człowieka może być zagrożona przez rasizm i dyskryminację. Główny bohater, młody Afroamerykanin, zostaje zepchnięty na margines społeczeństwa, przez co staje się „niewidzialnym” dla innych. Ellison używa tej metafory, aby zwrócić uwagę na walkę o równość i godność człowieka w opresyjnym społeczeństwie.

III. „Rok 1984” – George Orwell

Dystopijna powieść Orwella ukazuje totalitarny świat, w którym godność człowieka jest zdeptana przez wszechobecny system kontroli. Bohater, Winston Smith, zostaje złamany przez reżim, który nie tylko kontroluje jego życie, ale również próbuje zniszczyć jego myśli i uczucia. „Rok 1984” to przestroga przed utratą godności człowieka w totalitarnym społeczeństwie, która stanowi kluczowe zagrożenie dla wolności i praw jednostki.

IV. „Cudzoziemka” – Albert Camus

W powieści Camusa, „Cudzoziemka”, główny bohater, Meursault, zostaje osądzony nie tylko za popełnioną zbrodnię, ale także za swoją obojętność i niezgodność z panującymi normami społecznymi. Camus, poprzez tę historię, zwraca uwagę na godność jednostki i prawo do wyboru własnej ścieżki życiowej, niezależnie od nacisków społecznych. „Cudzoziemka” pokazuje, jak poszanowanie godności człowieka wiąże się z tolerancją dla odmienności i zrozumieniem dla indywidualnych wartości.

V. „Nędznicy” – Victor Hugo

„Nędznicy” to epopeja społeczna, która ukazuje walkę o godność człowieka w kontekście biedy, niesprawiedliwości i wyzysku. Główny bohater, Jean Valjean, przemienia się z przestępcy w filantropa, dążąc do poprawy losu najuboższych i niesienia pomocy potrzebującym. Hugo kładzie nacisk na znaczenie moralnego przewodnictwa i empatii w dążeniu do zachowania godności człowieka, nawet w trudnych warunkach społecznych.

VI. „Harper Lee – Zabić drozda”

W powieści „Zabić drozda”, Harper Lee ukazuje godność człowieka w kontekście segregacji rasowej w amerykańskim południu. Główny bohater, prawnik Atticus Finch, staje w obronie niewinnego Afroamerykanina oskarżonego o zbrodnię, której nie popełnił. Finch walczy o sprawiedliwość, niezależnie od swojej sytuacji społecznej, co stanowi wyraz poszanowania godności każdego człowieka, niezależnie od rasy czy pochodzenia.

Podsumowanie

Analizując wybrane przykłady, możemy zauważyć, że literatura odgrywa kluczową rolę w walce o godność człowieka, ukazując wagę poszanowania praw i wartości jednostki. Dzieła literackie stają się środkiem do poruszania istotnych problemów społecznych, takich jak nierówność, dyskryminacja, ubóstwo czy totalitaryzm, dążąc do podniesienia świadomości na temat godności człowieka i potrzeby jej obrony. W ten sposób, literatura staje się ważnym narzędziem w walce o lepszy, bardziej sprawiedliwy świat, w którym każdy człowiek jest szanowany i doceniany.

Jeśli szukacie pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebujecie korepetycji, konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac - oczywiście tylko w granicach prawa.

Mordercy, kanalie, tyrani. Różne oblicza zła w dziełach Szekspira

Wstęp

William Szekspir, niekwestionowany mistrz dramatu, zyskał sławę dzięki swoim ponadczasowym utworom, które do dziś pozostają źródłem inspiracji dla artystów i uczonych. W swoich dziełach, Szekspir przedstawił szereg postaci o zróżnicowanym charakterze, zarówno bohaterów, jak i antagonistów. W niniejszym wypracowaniu skupimy się na różnych obliczach zła w dziełach Szekspira, analizując postacie morderców, kanalii i tyranów, które odzwierciedlają ciemną stronę ludzkiej natury.

I. Mordercy

W twórczości Szekspira mordercy pełnią różne funkcje. Często są centralnymi postaciami, które popychają akcję do przodu, jak w przypadku Macbetha, który zabija króla Duncana, by samemu zdobyć koronę. Macbeth jest postacią tragiczną, gdyż ulega swoim ambicjom i pragnieniom, prowadząc siebie i innych do zguby. Z drugiej strony, mamy Iago z „Otella”, który popełnia morderstwa nie dla korzyści materialnych, ale z zazdrości i zemsty.

Jedną z bardziej wyrazistych postaci morderców w twórczości Szekspira jest Ryszard III, który w swoim dążeniu do władzy nie cofa się przed niczym, mordując rodzeństwo, krewnych i sojuszników. Ryszard III to typowa postać zła, dla której zbrodnia jest środkiem do celu.

II. Kanalie

Kanalie w dziełach Szekspira to postaci, które niekoniecznie dokonują zbrodni, ale wykazują się nikczemnością, podstępem i manipulacją. Przykładem takiej postaci jest Edmund z „Króla Leara”. Jako nieślubny syn hrabiego Gloucester, Edmund próbuje zdobyć władzę i wpływy, knując spisek przeciwko swojemu ojcu i bratu.

Innym znaczącym przedstawicielem tej grupy jest Don John z „Wiele hałasu o nic”, który z zawiści i złośliwości dąży do zniszczenia szczęścia innych. Kanalie w twórczości Szekspira często pełnią rolę sprawców intryg, które prowadzą do nieporozumień, zdrad i nieszczęść.

III. Tyrani

Tyrani w dziełach Szekspira to postacie, które osiągają władzę przez przemoc, podstęp lub manipulację, a następnie rządzą z okrucieństwem i bezwzględnością. Przykładem takiej postaci jest Macbeth, który po zabiciu króla Duncana, zatracając się w spirale przemocy i zbrodni, rządzi królestwem ze strachem i represjami. Jego postać ukazuje, jak żądza władzy może prowadzić do absolutnego zepsucia człowieka.

Innym przykładem tyraństwa jest Klaudiusz z „Hamleta”, który zdobywa koronę, zamordowawszy własnego brata, króla Hamleta Starszego, a następnie poślubia jego żonę Gertrudę. Klaudiusz rządzi Danii bezwzględnie, w efekcie prowadząc do tragicznych wydarzeń i zagłady rodziny królewskiej.

Warto wspomnieć również o Antoniuszu i Oktawianie z „Antoniusz i Kleopatra”. Ich pozornie racjonalne podejście do władzy, prowadzi do utraty wartości moralnych, a ich rządy oparte są na manipulacji, zdradzie i zbrodni.

IV. Różne oblicza zła

Szekspir w swoich dziełach ukazuje różne oblicza zła, które mogą być odbiciem zarówno wewnętrznych konfliktów jednostki, jak i procesów społecznych. Zło w postaci morderców, kanalii i

tyranów może mieć zarówno osobiste, jak i uniwersalne źródła. Przez swoje postacie, Szekspir pokazuje, że zło może przyjmować różne formy i występować na różnych poziomach, zarówno jako wynik indywidualnych słabości, jak i jako konsekwencja społecznych uwarunkowań czy dążenia do władzy.

V. Podsumowanie

Twórczość Szekspira dostarcza nam niezwykle bogatej galerii postaci, które ukazują różnorodne oblicza zła. Mordercy, kanalie i tyrani to tylko niektóre z nich, które mają swoje źródło w pragnieniu władzy, zemsty, zazdrości czy ambicji. Przez swoje dzieła, Szekspir udowadnia, że zło jest nieodłączną częścią ludzkiej natury i może przyjmować różne formy. W ten sposób, dramaty Szekspira pozostają nie tylko niezrównanymi arcydziełami literatury, ale także ważnym źródłem refleksji nad moralnymi dylematami człowieka.

Jeśli szukacie pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebujecie korepetycji, konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac - oczywiście tylko w granicach prawa.

Jak napisać wysoko punktowanie wypracowanie z WOS-u?

Z wypracowania na egzaminie maturalnym w Wiedzy o społeczeństwie można zdobyć aż 40 % punktów.

Własne doświadczenia oraz spotkania z kolejnymi rocznikami maturzystów potwierdzają, że ten element często zostaje pominięty w procesie przygotowania do egzaminu. Aby wyjść

naprzeciw Waszym oczekiwaniom, przygotowaliśmy miniporadnik, który pomoże Wam napisać wysoko punktowane wypracowanie maturalne.

Aby napisać wysoko punktowane wypracowanie z WOS-u (Wiedza o Społeczeństwie), warto pamiętać o kilku kluczowych zasadach:

1. Zapoznaj się z tematem: Przed rozpoczęciem pisania, dobrze zrozum temat wypracowania. Upewnij się, że wiesz, o co dokładnie chodzi, i przemyśl, jakie zagadnienia będziesz musiał poruszyć.
2. Przygotuj plan: Sporządź plan wypracowania, który pozwoli Ci uporządkować swoje myśli. Wybierz najważniejsze punkty do omówienia i zastanów się, jak je ze sobą powiązać. Plan powinien obejmować wstęp, rozwinięcie i zakończenie.
3. Wstęp: Wprowadź czytelnika w temat wypracowania, przedstawiając ogólny zarys problemu oraz tezę, którą zamierzasz rozwijać. Pamiętaj o tym, że wstęp powinien być interesujący i zaintrygować czytelnika.
4. Rozwinięcie: W tej części wypracowania omów kolejne argumenty i przykłady, które popierają Twoją tezę. Dobrze jest przedstawić zarówno argumenty za, jak i przeciw, aby wykazać, że dokładnie przeanalizowałeś temat. W miarę możliwości, odwołuj się do konkretnej literatury, badań, czy wydarzeń historycznych.
5. Zakończenie: Podsumuj swoje argumenty, odpowiadając na pytania postawione we wstępie. Staraj się zawrzeć w zakończeniu swoje własne wnioski i refleksje na temat omawianej kwestii.
6. Język i styl: Pisz jasno, konkretnie i przystępnie. Unikaj błędów gramatycznych, ortograficznych i interpunkcyjnych. Dlatego też ważne jest dokładne sprawdzenie swojej pracy przed oddaniem jej nauczycielowi.
7. Cytowanie źródeł: Jeśli korzystasz z jakichś źródeł, upewnij się, że poprawnie je zacytujesz. To pozwoli

uniknąć oskarżeń o plagiat, a także pokaże, że potrafisz pracować z różnymi materiałami.

8. Spójność i logika: Upewnij się, że argumenty w Twoim wypracowaniu są spójne i logiczne, a myśli płynnie przechodzą od jednej do drugiej. Staraj się unikać powtarzania tych samych informacji.
9. Indywidualne podejście: Staraj się wykazać własne przemyślenia i poglądy na omawianą kwestię. To pokaże, że potrafisz myśleć krytycznie i twórczo.
10. Przestrzeganie limitu słów: Nauczyciel musi na to zwrócić uwagę, nie ma wyjścia.

Tematyka: Do wyboru macie 3 tematy, każdy z innej epoki, co pozwala uniknąć ograniczenia do pisania wyłącznie o starożytności czy dwudziestoleciu międzywojennym. Jeśli jesteś pasjonatem średniowiecza, z pewnością znajdziesz temat dopasowany do Twoich zainteresowań.

Struktura tekstu: Pamiętaj, aby nadać swojej pracy odpowiednią strukturę:

1. Wstęp (15% objętości pracy)
2. Rozwinięcie (70% objętości pracy)
3. Zakończenie (15% objętości pracy)

Taki układ zostanie doceniony przez egzaminatorów, którzy zwrócą uwagę na umiejętność tworzenia odpowiedniej struktury. Pamiętaj, aby stosować akapity, co zwiększy przystępność tekstu. Jedna myśl powinna być zawarta w jednym akapicie!

Każda część pracy powinna zawierać następujące elementy:

Wstęp

W wstępie należy jasno określić:

- cel pracy (np. opis, analiza porównawcza) wynikający z wybranego tematu;
- problematykę badaną w pracy (np. proces legislacyjny w

Sejmie).

W przypadku tematów dotyczących najnowszej historii, niezbędne są ramy czasowe i terytorialne. Ważne jest również wyjaśnienie pojęć kluczowych dla tematu (np. wotum nieufności) oraz odwołanie do podstawy prawnej, jeśli dotyczy to tematów związanych z prawem czy polityką (np. aktów prawnych regulujących działanie RP0). Możliwe jest postawienie własnej tezy, która będzie weryfikowana w kolejnej części pracy. Pokaż, że dobrze rozumiesz temat i cel pracy!

Rozwinięcie

To kluczowa część pracy, w której musisz osiągnąć wskazany we wstępie cel. Aby zachować spójność, podziel rozwinięcie na logiczne części. W tej sekcji powinieneś przedstawić solidną argumentację, opis lub analizę porównawczą, przestrzegając kilku zasad:

- omów wybraną problematykę bez oceniania – ocena nastąpi w zakończeniu,
- przedstaw logiczny tok myślenia,
- unikaj rozwodnienia tematu – pisząc o Sejmie, nie omawiaj Senatu,
- korzystaj z źródeł, pokazując umiejętność ich krytycznej analizy.

Zakończenie

W tej części Twoim głównym zadaniem jest sformułowanie wniosków i udowodnienie osiągnięcia celu pracy. Jeśli we wstępie przedstawiłeś tezę, dokonaj jej weryfikacji – negatywnej lub pozytywnej. Tutaj możesz także sformułować własną ocenę, pamiętając, aby opierała się ona na argumentach przedstawionych w rozwinięciu.

Aby uzyskać wysoką liczbę punktów z wypracowania, warto zastosować się do poniższych wskazówek:

1. Starannie przeczytaj polecenie i zrozum, czego się od Ciebie oczekuje.
2. Zaplanuj strukturę wypracowania, uwzględniając wstęp, rozwinięcie i zakończenie.
3. Omów wszystkie istotne aspekty zagadnienia, pokazując pełne zrozumienie tematu.
4. Wykaż znajomość pojęć związanych z wybranym tematem oraz bieżących informacji.
5. Wykorzystaj dostępne źródła, takie jak artykuły, książki czy publikacje naukowe, aby wzbogacić swoje argumenty.
6. Przedstaw własną tezę i weryfikuj ją w trakcie opracowywania rozwinięcia.
7. Zadbaj o poprawność językową, interpunkcję, gramatykę i ortografię.
8. Pisz w sposób spójny, logiczny i uporządkowany, dbając o przejrzystość i czytelność tekstu.
9. Unikaj powtórzeń, rozwodnienia tematu oraz błędów merytorycznych.
10. W zakończeniu podsumuj swoje argumenty, sformułuj wnioski i udowodnij osiągnięcie celu wypracowania.

Przestrzeganie tych wskazówek pomoże Ci zaprezentować swoją wiedzę oraz umiejętności analityczne i pisarskie, co zwiększy Twoje szanse na uzyskanie wysokiej oceny.

Jeśli szukacie pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebujecie korepetycji, konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac - oczywiście tylko w granicach prawa.